

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Táboře rozhodl předsedou senátu Mgr. Ondřejem Kubů jako samosoudcem v hlavním líčení konaném dne 8. 2. 2019 v Táboře takto:

Obžalovaná

F **M** **rozná** **narozná** v Kladně, invalidní důchodkyně, trvale bytem

uznává se vinnou, že

1. v období od přesně nezjištěného dne v **prosinci 2016 do 23. 2. 2017** v Táboře i jinde, poté, co jí manžel **K** **M** **nar.** **oznámil**, že s ní již nebude žít ve společné domácnosti, a že se s ní chce rozvést, tohoto soustavně obtěžovala zejména zasláním nevyžádaných SMS zpráv a voláním na jeho mobilní telefon, jejichž obsahem byly mj. střídavě prosby, aby se k ní vrátil a nerozváděl se s ní, vulgární urážky, obviňování, požadavky, aby jí zaplatil peníze, které jí údajně dluží, výhrůžky sebevraždou, tím, že rozprodá nebo vyhodí či zničí jeho věci, včetně cestovního pasu a rybářského lístku, že ho dostane do kriminálu a do blázince, že na něj pošle vymahače a exekutory, že mu nedá pokoj, že zažije peklo, že na Policii ČR oznámí, že jí napadal, vyhrožoval, okradl, řídil motorové vozidlo pod vlivem alkoholu, a že osahával nezletilou vnučku, a že na to má svědky a důkazy, načež na něj skutečně opakovaně volala Policii ČR a činila různá oznámení, a rovněž telefonovala zaměstnavateli poškozeného **K** **M** **společnosti** **s.r.o.**, že poškozený je kriminálník, má epilepsii, léčí se na psychiatrii a nevlastní řidičský průkaz, přičemž obžalovaná trpí smíšenou poruchou osobnosti s výraznými rysy paranoidní, závislé a histrionské poruchy osobnosti, a poškozený se léčil na neurologii, a výše uvedené jednání obžalované ho stresovalo tak, že si od lékaře nechal předepsat léky na uklidnění,
2. v období od **15. 11. 2016 do 23. 2. 2017** v Táboře i jinde soustavně obtěžovala **K** **D** **nar.** **a to zejména zasláním nevyžádaných SMS zpráv a voláním na její mobilní telefon, jejichž obsahem byly mj. požadavky, aby vzala manželce obžalované –**

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kuchařová.

poškozenému K. M. automobil (tov. zn. [redacted] který poškozená K. D. pořídila, aby jej poškozený K. M. mohl užívat), aby se s poškozeným K. M. „netahala“ a dala od něj ruce pryč, aby jí s poškozeným K. M. vrátili peníze, urážky její osoby i poškozeného I. M. výčitky a výhrůžky, že ji zničí, zlikviduje, počká si na ni, zničí jí auto, zavolá jejímu šéfovi, že zůstane sama, i bez matky, že ji udá pro ublížení na zdraví, že si ji celá rodina podá, dále kletby a přání smrti jí a její matce, a dále elektronickou poštou a telefonicky kontaktovala zaměstnavatele poškozené K. D. – společnost [redacted] a stěžovala si na ni, že zmanipulovala jejího těžce nemocného manžela, přebrala jí ho, obtěžuje ho, vyhrožuje mu, a jí (obžalované) nadává, přičemž obžalovaná zároveň vyhrožovala, že nebudou-li její stížnosti na poškozenou K. D. řešit, obrátí se na Asociaci cestovních kanceláří a agentur a další orgány, přičemž obžalovaná trpí smíšenou poruchou osobnosti s výraznými rysy paranoidní, závislé a histrionské poruchy osobnosti, a poškozená je epileptička, měla by být v klidu, a výše uvedené jednání obžalované jí stresovalo tak, že se psychicky zhroutila, její zdravotní stav se zhoršil, bojí se chodit do zaměstnání a obává se o svůj život i o svou matku,

tedy

pod bodem 1.

jiného dlouhodobě pronásledovala tím, že mu vyhrožovala jinou újmou, vytrvale jej prostřednictvím prostředků elektronických komunikací kontaktovala, a toto jednání bylo způsobilé vzbudit v něm důvodnou obavu o jeho život a zdraví,

pod bodem 2.

jiného dlouhodobě pronásledovala tím, že mu vyhrožovala jinou újmou, vytrvale jej prostřednictvím prostředků elektronických komunikací kontaktovala, a toto jednání bylo způsobilé vzbudit v něm důvodnou obavu o jeho život a zdraví a o život a zdraví osob jemu blízkých,

čímž spáchala

pod bodem 1.

prečin nebezpečné pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), c) trestního zákoníku,

pod bodem 2.

prečin nebezpečné pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), c) trestního zákoníku,

a za to se odsuzuje

podle § 354 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody v délce 6 (šest) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obžalované výkon uloženého trestu **podmínečně odkládá na zkušební dobu v délce 24 (dvacet čtyři) měsíců.**

Odůvodnění:

I. Dosavadní průběh řízení

1. V předmětné věci podepsaný soud znovu rozhodoval po zrušení předchozího rozsudku rozhodnutím odvolacího soudu.
2. Rozsudkem Okresního soudu v Táboře ze dne 16. 10. 2017, č. j. 6 T 68/2017 – 209, byla obžalovaná uznána vinnou dvěma přečiny nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), c) trestního zákoníku, a pro tyto odsouzena podle § 354 odst. 1 trestního zákoníku za

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kuchařová.

užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v délce čtyř měsíců, jehož výkon jí byl podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvaceti měsíců.

3. Usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře ze dne 13. 12. 2017, č. j. 14 To 283/2017-239, byl výše citovaný rozsudek v celém rozsahu zrušen a odvolací soud trestní stížnosti obžalované podmíněně zastavil na zkušební dobu 18 měsíců. Konec zkušební doby tedy připadal na 13. 6. 2019.
4. Usnesením Okresního soudu v Táboře ze dne 13. 9. 2018, č. j. 6 T 68/2017-270, bylo s ohledem na chování obžalované ve zkušební době ještě před jejím koncem rozhodnuto o tom, že v trestním stížnosti obžalované se pokračuje.
5. Nalézací soud s ohledem na právé uvedené a s přihlédnutím k zachování obsazení senátu podrobně rekapituloval podle § 219 odst. 3 trestního řádu dosavadní obsah jednání. V dalším hlavním líčení považoval za nutné provádět ve věci další dokazování zejména listinami týkající se odvolacího řízení a aktuálními zprávami k osobě obžalované.
6. Dokazováním v hlavním líčení pak byl zjištěn skutkový stav tak, jak je popsán ve výrokové části tohoto rozsudku.

II. Důkazní situace

7. Skutkový stav byl zjištěn z výsledku obžalované, dále z výsledku poškozených K. M. a K. L. z výsledku znalkyně MUDr. Říhové, z úředního záznamu o podaném vysvětlení V. I. a z četných listinných důkazů, z nichž do popředí vystupují smlouva o bezúplatném užívání vozidla, záznam o dechové zkoušce poškozeného M. kopie SMS a výpis telefonátů, výpis z exekucí vedených u Okresního soudu v Táboře proti poškozenému M. usnesení Policie ČR, Územního odboru Tábor, Služby kriminální policie a vyšetřování ze dne 23. 3. 2009 č. j. ORTA-2178/TČ-2008-71, výpis z účtu, kopie zpráv a záznamů z telefonu kopie obrazovky z internetové banky, kopie emailové komunikace, listiny týkající se různých oznámení obžalované na poškozeného K. M. elektronická komunikace s K. I. protokol o veřejném zasedání před odvolacím soudem a usnesení o podmíněném zastavení trestního stížnosti a jeho pokračování. Přehrány byly v hlavním líčení jako důležité důkazy i zvukové záznamy telefonátů obžalované s poškozeným. Neopominutelné jsou rovněž osobní výkazy obžalované, včetně zpráv Policie ČR, opisů evidence přestupků a rejstříku trestů a zpráv a usnesení Městského úřadu Tábor.
8. Pro úplnost soud dodává již na tomto místě, že zamítl návrh obhajoby na provedení dalších důkazů výsledky svědků Mgr. H. K. V. I. a H. M. neboť tyto považuje s přihlédnutím k výše popsanému rozsahu dokazování a jeho jednoznačným závěrům již za nadbytečné.
9. Soud po zhodnocení provedených důkazů dospěl k závěru, že má k dispozici dostatečný důkazní materiál, který mu dovoluje ve věci rozhodnout.

III. Skutková zjištění

10. Již na úvod soud předestírá, že výpovědi všech tří hlavních „aktérů“ projednávaných skutků jsou velice rozsáhlé, podrobné a také že signifikantním znakem všech výpovědí je jistá sebestřednost vypovídající osoby a detailní zaměření se na vlastní náhled na prožitý děj, kdy v řadě případů je patrná určitá snaha po zveličení závažnosti jednání poškozených, případně obžalované. Ve vztahu k poškozeným soud nepochybuje, že jednání obžalované mělo do jejich života velmi negativní dopad, nicméně na straně druhé je zřejmé, že poškozený M. se snaží své jednání a sám sebe představit v lepším světle a i ve výpovědi poškozené D. jsou pasáže, zejména týkající se koupi automobilu, které nelze považovat za jednoznačně věrohodné.

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kuchařová.

11. Obžalovaná se nicméně ke spáchání ve výroku popsaných skutků opakovaně, tedy i v řízení před odvolacím soudem, doznala. Uvedla však, že její jednání bylo toliko reakcí na předchozí chování obou poškozených k ní. Obžalovaná velmi rozsáhle popsala soužití s manželem, kdy do popředí vystupuje skutečnost, že jejich vztah byl konfliktní již od samého počátku. Obžalovaná se dokonce pokládá za oběť domácího násilí, násilnické chování poškozeného M.█ příkládala nejprve abusu alkoholu, později vlivu poškozené D.█ která měla jejího manžela svést, či alespoň ponoukat k útokům proti ní. Poškození jí měli vyhrožovat až zbavením svéprávnosti („dostanou ji do blázince“), poškozený M.█ ji vulgárně urážel, dokonce napadal, ekonomicky na ní parazitoval (veškerý provoz domácnosti hradila ona, hradila i splátky za automobil). Obžalovaná mluví rovněž i o tom, že v současné době je v tíživé sociální situaci vlivem značných a neustále se objevujících dluhů jejího manžela. Velmi příznačným rysem její výpovědi je to, že obžalovaná neustále zdůrazňuje vlastní tíživou situaci i své výhradní úsilí o udržení vztahu a péči o domácnost.
12. Naproti tomu stojí výpovědi obou poškozených, kteří skutkový děj popisují značně odlišně od obžalované. Ani poškozený M.█ ani poškozená D.█ totiž nespatřují příčinu jednání obžalované ve svém předchozím jednání vůči ní, naopak zejména poškozená D.█ uvádí, že se obžalované nejprve snažila vyjít vstříc, pomáhala jí.
13. Poškozená D.█ spatřuje příčinu výše popsaného jednání v tom, že se nejprve snažila pomoci známým (zřídila poškozenému M.█ účet, pomohla jim s koupí auta, resp. automobil sama zakoupila na splátky s tím, že jí to poškozený M.█ bude splácet), avšak když obžalované odmítla vyhovět s tím, aby poškozenému M.█ vzala auto, resp. nechtěla řešit soukromé problémy obžalované, tak situace začala gradovat – obžalovaná jí zaslala urážlivé SMS, opakovaně ji telefonovala, posléze kontaktovala i kolegy v práci, když ji pomlouvala, vinila ji z rozpadu vztahu s manželem, opakovaně telefonovala na bezplatnou linku, kdy poškozenou dehonestovala popisem jejího chování. Jednání poškozené a její výhrůžky se neustále stupňovaly, obžalovaná jí začala vyhrožovat zabitím, výhrůžky směřovaly i vůči její matce. Právě stále se stupňující agrese obžalované pak přiměla poškozenou celou věc oznámit policii. Ataky obžalované však pokračovaly i po oznámení věci orgánům policie a zcela ustaly až v dubnu 2017.
14. I poškozený M.█ spatřuje důvod jednání obžalované v tom, že se s ní chtěl rozvést. V okamžiku, kdy obžalované tento svůj záměr sdělil, tato jej začala očerňovat u zaměstnavatele, obviňovala jej, že není schopný vykonávat své zaměstnání, vyhrožovala mu obviněním z rozličné trestné činnosti – nejútkorněji pocítuje obvinění z pedofilního chování vůči své vnučce. Ostatně i jejich manželské soužití popisuje poškozený zcela odlišně, uvádí, že to byl on, kdo pečoval o společnou domácnost, poškozená zcela rezignovala, posléze právě ve vztahu s krátkým pobytem paní D.█ u nich po operaci, což jí ale nabídla sama obžalovaná, začaly slílit projevy žárlivosti obžalované a tato obviňovala právě poškozenou D.█ z rozpadu jejich manželství, byť žárlivá byla obžalovaná již předtím. V žalovaném období mu obžalovaná zaslala 30 SMS denně, měl i čtyřicet zmeškaných hovorů, když se jí nepodařilo mu dovolat, telefonovala jeho zaměstnavateli, ostatně i jeho zaměstnavateli vyhrožovala různými kontrolami.
15. Jak již soud naznačil výše, za nejvěrohodnější považuje výpověď poškozené D.█ byť i ona má v řadě případů tendence k určitému zjednodušování děje a důvody některého jejího chování (zejména její pomoc s koupí automobilu prakticky neznámým lidem, neboť s obžalovanou se měla setkat po devíti letech, poškozeného M.█ neznala vůbec, jakož i předložená elektronická komunikace s obžalovanou) jsou přinejmenším zarážející, samotný popis skutku je věrohodný. Poškozená totiž ve shodě s dalším provedeným dokazováním popisuje gradaci jednání poškozené, stále vulgárnější obsah jejich urážek či stupňující se míru ohrožení, kterou postupem času popisovala.
16. Výpověď poškozeného M.█ je, co se týče rozsahu jednání obžalované, i neustále hrubšího charakteru jejího jednání, rovněž věrohodná, nicméně ve vztahu k dalším částem jeho výpovědi,

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kuchařová.

zejména ve vztahu k charakteru jejich soužití soud pochybuje, že poškozený vypovídal zcela objektivně. Naopak je zřejmé, že v jejich soužití se objevovaly konflikty již dříve, což je patrné např. z usnesení policejního orgánu, kterým bylo odloženo podezření ze spáchání trestného činu, jehož se měl dopustit právě poškozený M [REDACTED]

17. Rovněž toliko částečně věrohodná je výpověď obžalované. Jakkoli se totiž obžalovaná doznala a v tomto bodě nelze, zejména s ohledem na rozsáhlé listinné důkazy pochybovat o pravdivosti tohoto tvrzení, v dalším popisu skutkových okolností je výpověď obžalované nevěrohodná. Její postoj k celé situaci je sice ovlivněn jejím zdravotním stavem, kdy ze závěrů znalkyně MUDr. Říhové je zřejmé, že tato trpí poruchou osobnosti, konkrétně závažnějším stupněm smíšené poruchy osobnosti s histriónskými, závislými a paranoidními rysy. Právě tato porucha pak do značné míry ovlivňuje chování obžalované, kdy tato není schopna reálného náhledu na situaci, naopak do této projektuje své subjektivní přesvědčení. Ostatně přiléhavost závěrů poškozené potvrzuje sama obžalovaná svou výpovědí v hlavním líčení, jejím signifikantním znakem je totiž skutečnost, že přestože soud projednává trestnou činnost obžalované, tato se neustále i v dalším hlavním líčení po pokračování původně podmíněně zastaveného trestního stíhání stylizuje do role oběti, snaží se marginalizovat svou odpovědnost za popsané jednání poukazováním na podle ní sobecké, mstivé či závadové jednání obou poškozených. O samotném skutku proto příliš nevypovídá, naopak obsírně rozebírá příčiny a následky projednávaných skutků, které pocítovala ona sama. Sebestředný postoj obžalované názorně ilustruje obsah její omluvy poškozené I [REDACTED] kdy sice na jednu stranu se této omlouvá, hned vzápětí jí však začne obviňovat z jejího špatného chování.
18. S ohledem na výše uvedené je tak zcela zřejmé, že nepostradatelnými pro objasnění skutkového stavu jsou listinné důkazy, zejména fotografická dokumentace záznamu volání a SMS zpráv, a záznam telefonátů poškozené. Z nich je pak bez jakýchkoli pochybností zřejmé, že obžalovaná, často velmi vulgárně, poškozeným vyhrožovala, či je opakovaně a velmi často kontaktovala. Významnými jsou také záznamy obsahu telefonátů, z nich je pak zřejmé, že obžalovaná velmi nevybíravě a vulgárně na poškozené útočila, jak přímo, tak zprostředkovaně, když je očerňovala před jejich zaměstnavateli, což dokládá nejen záznam hovorů z bezplatné linky Invia.cz, ale i z emailové korespondence.
19. O postoji obžalované a její snaze poškozeného M [REDACTED] očernit vypovídají i četné úřední záznamy o zásazích policejních jednotek v jejich bydlišti. V řadě případů to byla právě obžalovaná, kdo hlídku přivolal, ale z popisu okolností zásahu je zřejmé, že to byla také obžalovaná, kdo se projevoval agresivněji, ať již její agrese měla formu přímého slovního napadání nejen manžela či zasahujících policistů, či se projevovala hysterickými záchvaty. Fabulací bylo také ono obvinění z pohlavního zneužívání vnučky, kterým poškozenému vyhrožovala, nejenže v hlavním líčení jej sama poškozená relativizuje, ale vylučuje to i matka nezletilá a dcera obžalované V [REDACTED] I [REDACTED] která o vztahu své matky s otčímem odmítla vypovídat, ale uvedla, že s ohledem na závažnost situace vzala dceru preventivně k lékaře, která však neshledala žádných známek násilí, jen byla nezletilá ve stresu z konfliktu prarodičů, jehož byla svědkem.
20. Z provedeného dokazování tak bez jakýchkoli pochybností zřejmé, že obžalovaná se dopustila ve výroku popsaného jednání. Koneckonců se k jeho spáchání doznala, nicméně i za situace, že by obžalované jeho spáchání popřela, má soud k dispozici dostatek důkazů, že dlouhodobě pronásledovala poškozené prostřednictvím výhrůžek (často zasílaných prostřednictvím prostředků elektronické komunikace) spočívajících ve ztrátě zaměstnání, podáním „trestního oznámení“ pro rozličnou trestnou činnost, zostouzela je, vulgárně urážela, atd.

IV. Právní posouzení

21. Po právním posouzení výše popsaného jednání soud uzavírá, že obžalovaná jím naplnila všechny znaky skutkové podstaty dvou přečinů nebezpečné pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a),

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kuchařová.

- c) trestního zákoníku, neboť jiného dlouhodobě pronásledovala tím, že mu vyhrožovala jinou újmou, vytrvale jej prostřednictvím prostředků elektronických komunikací kontaktovala, a toto jednání bylo způsobilé vzbudit v něm důvodnou obavu o jeho život a zdraví, resp. o jeho život a zdraví a o život a zdraví osob jemu blízkých v případě poškozené D. [REDACTED]
22. K naplnění znaků skutkové podstaty soud jen doplňuje, že skutečnost, že obžalovaná oběma poškozeným opakovaně vyhrožovala, je nesporně prokázána. Znak dlouhodobosti jednání je pak dle soudu nepochybně naplněn, neboť obžalovaná takto napadala poškozené po dobu takřka tří měsíců, což při stupňující se intenzitě výhrůžek, bylo zcela jistě jimi vnímáno jako intenzivní příkoří. K intenzitě výhrůžek pak soud dodává, že dle komentářové literatury se jinou újmou ve smyslu písm. a) § 354 odst. 1 rozumí taková újma, která je svou intenzitou srovnatelná s ublížením na zdraví. Jedná se tedy o takový zásah do osobní sféry poškozeného, který ve svých důsledcích může mít poměrně značný dopad na jeho život. S ohledem na skutečnost, že obžalovaná mimo jiné vyhrožovala poškozenému M. [REDACTED] iniciací trestního stíhání pro širokou paletu trestných činů – od majetkových až po zločin pohlavního zneužívání, telefonovala jeho zaměstnavateli, přičemž její útoky mohly vést i ke ztrátě zaměstnání, je nepochybné, že definiční znaky jiné újmy jsou bezesporu naplněny. Ostatně i v případě druhé poškozené je zřejmé, že jednání obžalované mohlo mít rovněž za následek ztrátu zaměstnání, a v případě, že by realizovala výhrůžky, které se týkaly podání podnětu k zahájení úkonů trestního řízení, i trestní stíhání poškozené. Vedle toho nelze přehlédnout, že oba poškození mají v důsledku jednání obžalované zhoršené psychické zdraví, což se bezesporu projevuje i na kvalitě jejich života. Skutečnost, že poškozený M. [REDACTED] subjektivně nevnímal jednání obžalované jako nebezpečné, tedy že byl přesvědčen, že není schopna svoje výhrůžky realizovat a ublížit mu, nemá na trestnost jejího jednání vliv.
23. Jakkoli si soud uvědomuje, že i sama obžalovaná je osobou trpící duševní chorobou, která bezesporu ovlivnila její jednání, ze závěrů znalkyně MUDr. Říhové je nepochybné, že přítomnost obžalované v době spáchání ve výroku popsání jednání byla zachována, neboť složka rozpoznávací byla sice podstatně snížena, nicméně stále zachována. Soud tak uzavírá, že jednání obžalované je jednáním úmyslným, a to ve formě úmyslu přímého podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.
24. Pro úplnost je pak třeba doplnit, že jakkoli otázku motivace jednání obžalované nelze přehlédnout, nelze ji ani přeceňovat, zejména s přihlédnutím k tomu, že soud na základě obžalovanou dosud předložených dokladů pochybuje, že byla obětí domácího násilí, či že poškozená I. [REDACTED] se podílela na eskalaci násilného jednání manžela vůči obžalované. Byť totiž soud připouští, že pro jednoznačný závěr o charakteru vztahu mezi poškozeným M. [REDACTED] a obžalovanou by bylo třeba provést podrobnější dokazování, které již ale přesahuje rámec dané trestní věci, je zřejmé, že vztah manželů M. [REDACTED] je více než čímkoli jiným konfliktním soužitím poznamenaným charakterovým vybavením obou manželů. Rozhodně však nelze přijmout tvrzení obhajoby, že výhradním agresorem v konfliktech v průběhu vztahu byl poškozený, naopak i jen z kusých informací o jejich manželství je zřejmé, že role oběti a útočníka se střídaly a již jen z tohoto důvodu nemůže jít o „domácí násilí“. Ostatně ani tato skutečnost, byť by jistě byla významnou polehčující okolností, by nemohla ničeho změnit na trestnosti nyní projednávaného jednání, neboť by ani s přihlédnutím k zásadě subsidiarity trestní represe nebyla schopna změnit charakter jednání obžalované. Ostatně i při plné akceptaci tohoto stěžejního argumentu obhajoby, nelze přehlédnout, že trvání a intenzita výhrůžek jsou jen stěží pouhou obranou proti předchozímu zlému nakládání s ní, naopak jsou jednoznačným „útokem“ na poškozené a jako takové je její jednání nutné posuzovat.

V. Druh a výměra trestu

25. O druhu a výměře trestu soud rozhodoval podle zásad uvedených v ustanovení § 39 trestního zákoníku a posoudil existenci polehčujících a přitěžujících okolností, jak je definuje ustanovení § 41 a § 42 trestního zákoníku a dospěl k následujícímu závěru.
26. Obžalované polehčuje její dosavadní bezúhonnost, neboť tato nebyla dosud projednávána pro žádnou trestnou činnost. Za situace, kdy jak bude níže rozvedeno, obžalovaná nemůže stále zohlednit důsledky svého jednání, již nemohl soud přijmout jako polehčující okolnost její doznání, neboť jak z kontextu její výpovědi, tak z jejího chování po nepravomocném odsouzení a následném podmíněném zastavení trestního stíhání je zcela nepochybné, že obžalovaná dosud odmítá převzít plnou zodpovědnost za své jednání a valnou část viny se neustále snaží přenést na své okolí, což již nelze svádět toliko na její zatížení poruchou osobnosti. Absence náhledu na závadovost jednání a odmítnutí plné odpovědnosti za spáchané jednání je totiž překážkou zohlednění doznání jako polehčující okolnosti. Tento závěr podporují i nově zjištěné skutečnosti. Z doplněného spisového materiálu totiž bylo zjištěno, že obžalovaná opakovaně porušila během zkušební doby pravidla vedení řádného života, neboť byla znovu a celkem šestkrát projednávána pro spáchání přestupků, které se svým charakterem velmi blíží projednávané trestné činnosti (obtěžování poškozených M. [redacted] a D. [redacted] kteří však nikdy nedali souhlas s projednáním přestupku), v jednom případě pak již byla i uznána vinnou ze spáchání přestupku ublížení na cti rozhodnutím Městského úřadu v Táboře ze dne 13. 6. 2018, sp. zn. P 443/2018, jehož se dopustila od 26. 11. 2017 do 1. 1. 2018 vůči M. [redacted] K. [redacted] verbálními urážkami jmenovaného a nepravdivým osočením z mimomanželském vztahu k R. [redacted] K. [redacted] vzneseném vůči manželce jmenovaného na jejím pracovišti, za což jí byla uložena pokuta 2.000 Kč, přičemž z příslušného rozhodnutí vyplývá, že celý konflikt mezi obžalovanou a jmenovaným vznikl jen kvůli tomu, že odmítl obviněné sdělit aktuální telefonní číslo K. [redacted] M. [redacted] S ohledem na tyto důkazy a celkový kontext případu je tak třeba konstatovat, že míra nenapravitelnosti její osoby se zdá být v daném případě již neobyčejně vysoká, neboť obžalovaná se nedokázala ani během zkušební doby podmíněně zastaveného vyvarovat přesně toho druhu jednání, které vedlo k jejímu trestnímu stíhání a odsouzení původním rozsudkem nalézacího soudu, naopak zjevně a v podstatě nepřerušeně pokračuje v patologických projevech zášti a nenávisti vůči bývalému manželovi, která se opět přelévá i na jeho široké okolí a v jejich vzájemném konfliktu nezúčastněné osoby. Obžalované přitěžuje to, že spáchala dva přečiny a že její jednání mělo značný dopad zejména na zdraví poškozené D. [redacted]
27. Přes jisté pochyby soudu o tom, zda je obžalovaná schopna skutečně napravit své jednání toliko hrozbou represivního trestu, s přihlédnutím k její bezúhonnosti je ještě možné dovodit, že jí lze poskytnout poslední šanci k prokázání svého polepšení uložením výchovného trestu. Z palety výchovných trestů pak zvolil ten nejpřísnější, jednak proto, že peněžitý trest a trest obecně prospěšných prací jsou vyloučeny objektivním zdravotním stavem a sociální situací poškozené a jednak proto, že je nezbytné na poškozenou působit velmi důrazně. Obžalovaná si totiž musí uvědomit, že je výhradně její zodpovědností přistoupit k léčbě jejích psychických problémů a tím předejít opakování projednávaného jednání. Že si byla vědoma vážnosti svého psychického stavu, neutěšeného psychického zdraví vyplývá z četných lékařských zpráv, které byly podkladem pro zpracování znaleckého posudku a v nichž již jsou zachyceny některé projevy osobnostní poruchy obžalované. Nelze totiž připustit, aby takto destruktivní chování bylo adekvátním řešením partnerských problémů a krizí, je tak nyní pouze na obžalované, jak se ke své situaci postaví a jaká přijme opatření k nápravě. Právě potřeba sledovat chování obžalované po delší dobu tak byla významnou skutečností, která ovlivnila volbu druhu trestu, tedy trestu odnětí svobody s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu. K samotné výměře uložené trestu pak soud dodává, že s ohledem na skutečnost, že v daném případě ukládal úhrnný trest, tedy za dva přečiny, a to za situace, kdy aktuální zprávy podávají o osobě obžalované ještě negativnější obraz než při předchozím rozhodování, pokládá trest v polovině zákonné výměry za zcela přiléhavý.

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kuchařová.

V délce zkušební doby se pak projevila již zmiňovaná potřeba sledovat chování obžalované po delší dobu, aby bylo možné uzavřít, že výchovný trest byl skutečně dostatečným k její nápravě, přičemž drobné navýšení délky zkušební doby oproti rozhodnutí předchozímu koreluje s navýšením uloženého trestu odnětí svobody.

28. Závěrem je třeba obžalovanou velmi důrazně upozornit, že je nyní opravdu již velmi namístě pečlivě zvažovat veškeré důsledky svého chování a výrazně jej regulovat tak, aby se obžalovaná důsledně vyvarovala dalšího porušování zákonných předpisů, byť i jednáním přestupkového charakteru. V opačném případě totiž obžalované hrozí naprosto reálné a vysoké riziko přeměny uloženého trestu na nepodmíněný trest odnětí svobody.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **přípustné odvolání do osmi dnů** od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal.

Odvolání je nutno podat ve **třech** vyhotoveních.

Tábor 8. února 2019

Mgr. Ondřej Kubů v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kuchařová.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 16.05.2019. Připojení doložky provedla Petra Čabáková dne 19.06.2019.